

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 139-ҳадис

* أَرْبَعٌ مِنْ كُنَّ فِيهِ كَانَ مُنَافِقًا حَالِصًا، وَمَنْ كَانَتْ فِيهِ حَصْلَةً مِنْهُنَّ كَانَتْ فِيهِ حَصْلَةً مِنَ النِّفَاقِ

حَتَّى يَدْعَهَا: إِذَا حَدَّثَ كَذَبَ، وَإِذَا عَاهَدَ أَخْلَفَ، وَإِذَا عَاهَدَ غَدَرَ، وَإِذَا حَاصَمَ فَجَرَ . (رواه

الشيخان عن ابن عمر)

Кимда тўрт хил иллат бўлса, у ҳақиқий мунофиқдир. Кимда ана шулардан бирор хислат бўлса, токи ташлагунча унда нифоқликдан бир хислат сақланиб туради. (Яъни:) гапирса, ёлғон гапиради. Ваъда берса, хилоф қиласи. Аҳдлашса, хиёнат қиласи. Ҳусуматлашса, гуноҳга ҳам қўл ураверади.

Ибн Умар (розияллоҳу анҳумо)дан. Бухорий ва Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

